நகல்

உ

அ. வரதநஞ்சைய பிள்ளை. 30-11-16.

ஜலகண்டபுரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நேரிசையாசிரியப்பா.

அமிழ்துகு மதியம் நச்செயிற் றரவொடும்
புனைபவ னடமிடு பொன்னடிக் கீத்த
சால்புய ருள்ளத் தமிழ்த்தனி முதல்வ!
பல்லுயிர்க் கென்றும் பரிவுகூ ரருள்பூண்
டந்தணத் தன்மை புணர்த்திய வண்ணல்!
தமிழா சிரியர் தம்பா லன்புஞ்
செய்ந்நன்றி யறிவுந் தெரிக்கு ×மீரகத்த
போற்றற் றேற்றுப் புக்கி லகத்த
பழையன பாணவாய்ப் பட்டு மண்ணுகித்
தமிழ் மாண் சுவையொடு தாமழி தொன்னூ
லினிமை குறித்து நெஞ்சம் பொறாஅ
தாங்காங் கேகி யரிதிற் றுருவி
யொவ்வோ ரேடா யுறுவன திரட்டி
யுருக்குலை வழியு நிரப்புமை தீட்டி
யொப்புமை நாடி உற்றுற்று நோக்கி
ஆன்றபல் விடய சூசிகை வரையா
வுள்ளன கெடாஅ தில்லன புனையாது
செல்வஞ் சேர்க்குஞ் சிறலோர் போலநின்
றுளிற் றந்த சங்கநூற் பிச்சை
யத்தே ரம்ம வெஃகட லென் றுரைநர்
நற்றமி ழிலக்கிய நாமங் கேட்டோர்
கண்ணுறக் கண்டு களிப்புறக் தற்கநீ
காட்டா யாயிற் காண்பதெங் ஙன்
றமின் புறுவ துலகின் புறக்கண்
டார்வங் கொளப்பகிர்ந் தோ ரென்றும்
சொற்றிலக் கியமாந் தோமில் சீராள
பிறமொழி யாளர் பிறங்கு செங்கோன்
மன்னரே மகிழ்ந்து வழங்கிய தகவிற்
பெரும்பே ராசா னெனும்பெயர் பெற்றனை
முன்னுற் றோர்க்கு மிலதுபின் வருநரும்
பெறுவ ரெனினும் பெரிது சிறவா
தாகலிற் பெரும்புக ழைய நினக்கே.
தமிழக மொன்றே சாற்றுங் காலை.

×. ஈரகம்: மனம், வீடு. ஆசிரியரன்பு மனத்தும், செய்ந்நன்றி வீட்டினும்.
(தியாகராஜலிங்கம்)

நகல்

அ. வரத நஞ்ஞையப்பிள்ளை.

நின்னறி யாரி னீணிலத் திலர்நின்
பண்புண ராரும் பாராட் டாரு
மேத்தா தாரு மதனிறு டமிலரால்
மன்றுபன் மொழியானுந் தன்னிக ரில்லாத்
தெய்வத் தமிழ்த்தவஞ் செய்தி விறநீ
தோன்றுங் காலதிற் சூட்டிய நாமந்
தமிழ்த்தனிப் பரமா சாரியன் றிருப்பெயர்
தகுத்தந் தனரத் தகைமா ணுரவோர்
விருங்கால முணர மாதவர் கொல்லோ
கடைச்சங் கத்தை யடைச்சங்க மாக்கியவ்
விறையனு ரெனநீ யிருந்தல் கொண்டனை.
அன்ன மாட்சியெம் அருளுடை யடிகட்
கூழியோர் கணமா யோங்குக வாழ்நாள்
வான்முக டணவி வளர்கமெய்க் கீர்த்தி
அருஞ்சுவைத் தமிழ்த்தா ளரியனை பழைய
அச்சு விமானத் திவர்க நின் னருளால்
வழிபடு கடவுண் மலரடித் துணையொடு
மொக்க மன்றுகவெம் முளத்துநின் பதங்களும்
இம்மைக் கினிறு யெழுமையு நின்னடி
வழுத்தும் பேறும் வாய்க்கென நினைய
நெஞ்சு மங் நெகிழ் னின்றுளா ளொருவனுங்
கரியா மன்ற களனுவ தினியவன்
நெஞ்சறி யாவினை நேரா தென்ப.
நெர்சுதி யாதன நேடுவ தோரின்
றெல்லூழ்ப் பயத்தவேற் றுய்த்தொழிப் பதலெல்
வென்றியே யன்றி வேறென்று குறித்தப்
பொதுமொழி புணர்க்கு நெறும வாளர்தம்
வன்மைத் தெள்ளி துறுபயன் வாய்ப்பப்
பெறுவரென் றிரங்கிப் பெரிதுகண் ணேடி
நோயன்கெதங் கிடம்பொ டனை நுவலு
முள்ளச் செம்மையு முடையோர்
கள்ளமில் காட்சிக் கடனறிந் தோரே!

ஜயம்

நகல்

பாடல்

அ. வரதநஞ்சைய பிள்ளையவர்கள்.

30-11-16

உ. பக்

Copied in
த. க. VOL B′
150 – 154.

[illegible]